

випускників ВНЗ як на вітчизняному, так і на європейському ринках праці.

Література

1. Феномен інновацій: освіта, суспільство, культура: монографія / за ред. В.Г. Кременя. — К. : Педагогічна думка. — 2008. — 472 с.
2. <http://nuph.edu.ua/wp-content/uploads/2012/04/zastosuvannya-innovatsunyu-h-tehnologij-u-protsesi-vy-kladannya-gumanitarny-h-dy-stsy-plin>
3. Носенко Е.Л. До проблеми зміни освітньої парадигми // Педагогічний процес: теорія і практика. — К., 2012. — Вип.2.— С.77—80.
4. Савельев А. Инновационное высшее образование // Высшее образование в России. — 2010. — № 6. — С.43—45

Т.Б. Костєва

ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ У ФОРМАТІ OPEN SPACE

У сучасних умовах розвитку університетської системи освіти та необхідність удосконалення навчального процесу серед студентів дієвим способом є Технологія Відкритого Простору, що має стати основою у проведенні практичних занять.

Технологія Відкритого Простору (Open Space Technology) – це креативний метод провадження діалогу/дискусій в групах від 8 до 1000 осіб, що застосовується для стратегічного розвитку, пошуку рішень у проблемних ситуаціях, розвитку команд, у роботі в «групах по інтересах» і т.д. Цей метод активно використовується у різних куточках світу і є надзвичайно дієвим і доречним інструментом в громадській діяльності. Відкритий простір діє завдяки високому рівню зацікавленості учасників, яку спрямовує відповідальність та надихає свобода [1].

Технологія Відкритого Простору – новинка для України, хоча у світі її успішно застосовують вже майже три десятиліття. У форматі Open Space регулярно збираються працівники NASA та розробники Вікіпедії (вважаючи його найбільш «вікіпедійним»), ним користуються сотні комерційних компаній,

від американських до індійських. Цей формат колективних заходів придатний для пошуку рішень як у громадському управлінні, так і у сфері професійного розвитку. Він відрізняється від ігор, симуляцій, динамічних груп чи класичних конференцій – передовсім, самоорганізацією та непередбачуваністю результатів [2].

Технологію Відкритого Простору у 1980-х роках запропонував Гаррісон Оуен, американський соціолог і антрополог. Мандруючи Африкою він спостеріг у місцевих племен традицію раз на чотири роки збиратися на «конгрес»: спершу всі присутні сідали у велике коло, де кожен отримував можливість порушити якесь насущне питання. Після цього всі розбивалися на невеликі групи, приєднуючись до тієї людини, чиє питання їх зацікавило – відбувалося обговорення в малих групах, ухвалювали рішення. Потім усі верталися у велике коло, щоб поділитися результатами, виникали нові теми, і все повторювалося. Отже, на користь ефективності технології Open Space свідчить її архаїчне коріння, а майже тридцять років успішного використання на Заході доводять її універсальність [2].

Самоорганізація – ключовий принцип відкритого простору. Учасники не виступають у пасивній ролі слухачів, а самі встановлюють регламент і в паралельних групах обговорюють питання, відгалужені від центральної теми. Цю тему заявляють задалегідь – і заради неї, власне, збираються учасники, а от робочі питання формуються спонтанно й не обмежуються нічим, окрім інтересів присутніх. Попри відсутність видимого контролю, що вносить у роботу чималий фактор непередбачуваності, на ділі така зустріч виявляється добре структурованою. Цієї структури не помічають тому, що вона відповідає потребам людей і не блокує, а підтримує діяльність.

Головна умова – зацікавленість. Можна знайти чимало відповідей, спілкуючись і з досвідченими колегами, і з тими, хто не має великого досвіду, але має свіже бачення. Тридцятирічна світова практика показала, що звичайні люди, збираючись разом, витворюють надзвичайні результати. Open Space найкраще працює тоді, коли тема проблемна й робота складна, а залучені люди представляють різні групи інтересів, між якими у процесі обговорення нуртують сильні пристрасті, а час на прийняття рішення обмежений. Історії та робочі плани, що виникають у

Відкритому Просторі, складніші й здоровіші й можуть подіяти значно швидше, ніж програми, створені менеджерами або зовнішніми експертами [2].

Open Business Space – це розмова з рівними на рівних. Без регламенту, без менторства і масок. Зав’язуючи контакти, ви одразу бачите, як думають і діють ваші майбутні партнери. По друге, це комфортні умови, де можна відволіктися від офісного ритму і налаштуватися на хвилю свіжих ідей.

Для того, щоб почати практичне заняття у форматі Open Space необхідно виконати наступні етапи:

1. Пропозиції щодо теми проблеми.

Учасники на листках формату А4 пишуть ті теми, які на їх думку є дуже актуальними та які вони хочуть вирішити. Всі пропозиції прикріплюються на великій дошці чи стіні, по черзі учасники підходять та маючи по три зірочки, прикріплюють на ту тему, яку вони вважають найцікавішою. В результаті мають бути очевидні переможці-приблизно тем 5-7.

2. Робота в групах.

Учасники діляться на групи (відповідно до кількості переможних тем, найоптимальніша кількість групи 5-9 осіб). Кожна група визначає приблизно три теми та трьох людей, які будуть керувати цими темами. Лідер (керівник) через мозковий штурм опитує учасників групи щодо можливості реалізації теми проекту, можливі шляхи та методи – у групі відбувається дискусія, все занотовується. На одну тему відводиться, як правило, 30-40 хвилин. Лідери груп разом з надбаним матеріалом змінюють свої групи і таким самим чином працюють в інших групах, нагромаджуючи матеріал.

3. Представлення набутого матеріалу.

Лідери, упорядковуючи матеріал (всі інші допомагають), представляють їх всім учасникам. На основі проведеного мозкового штурму, учасники визначають чиї ідеї є їм найближче всього, мають найактуальніший характер, найоптимальніші шляхи досягнення та формуються у нові групи для написання проекту, де зазначають наступні компоненти (відповідно до попередньо викладеного матеріалу):

Таким чином, проведення практичного заняття у форматі Open Space дозволяє не лише досягти ефективних результатів навчання, але й зробити сам процес цікавим, ґрунтовним та насиченим.

Література

1. Що ж це таке “Відкритий простір”? [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://www.studrespublika.com/file/foto/news/pro_prostir.pdf (12.04.14).
2. Відкриваючи Open Space: ділитися ідеями і знаходити рішення [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://mbafield.com.ua/ua/news/22/tehnologija-open-space-delitsja-idejami-i-nakhodit-reshenija> (13.04.14).

А.В. Кучер

КЕЙС-МЕТОД У СИСТЕМІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВА

Розглянуто психолого-педагогічні аспекти застосування кейс-методу як одного з ефективних методів формування професійно-комунікативної компетентності фахівців з економіки підприємства.

Одним з ефективних методів у формуванні професійно-комунікативної компетентності майбутніх економістів є кейс-метод, що виник, як відомо, у 20-х рр. ХХ ст. у Школі бізнесу Гарвардського університету. В 1910 р. професор Коупленд став першим організовувати студентські дискусії за результатами аналізу конкретних ситуацій з життя бізнесу на курсах підготовки магістрів бізнес-адміністрування. Перший збірник бізнес-кейсів опубліковано в 1921 р., проте найбільшого поширення підготовка за допомогою кейсів набула в середині ХХ ст. В Україні кейс-метод уперше презентували в 1992 р. в Інституті державного управління і місцевого самоврядування фахівці Школи державного управління ім. Дж. Кенеді Гарвардського університету. У сучасній психології вважають, що навчання за допомогою кейсів ефективно насамперед для формування професійно-комунікативної компетентності, що, очевидно, доцільно організовувати через спеціально організовані тренінги. Досвід психологів показує, що найдоцільніше застосовувати